

- 1) wspomaganie kościelnej działalności oświatowo-wychowawczej i opiekuńczo-wychowawczej, a także inicjatyw związanych ze zwalczaniem patologii społecznych oraz współdziałania w tym zakresie organów administracji rządowej z Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej oraz innymi kościołami i związkami wyznaniowymi,
 - 2) pokrywanie części wydatków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych duchownych, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 oraz art. 37 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156 i z 1990 r. Nr 36, poz. 206),
 - 3) konserwację i remonty obiektów sakralnych i kościelnych o wartości zabytkowej.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

355

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 sierpnia 1990 r.

w sprawie wartościowania pracy.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala zasady wartościowania (kwalifikowania) pracy w uspołecznionych zakładach pracy.

2. W zakładach pracy sfery budżetowej podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości wartościowania pracy dokonuje się w odniesieniu do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni pracownicy cywilni.

§ 2. 1. Wartościowanie pracy polega na analizie i ocenie treści (wymogów) pracy według przyjętych kryteriów oraz — w odniesieniu do metod analityczno-punktowych — na ustaleniu dla tych kryteriów właściwej liczby punktów.

2. Wartościowanie pracy służy do budowy taryfikatorów pracy oraz kształtowania proporcji płac.

§ 3. 1. Wartościowania pracy dokonuje się według zasad określonych w rozporządzeniu przy zastosowaniu metody wiodącej, opublikowanej przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, lub innej metody porównywalnej z metodą wiodącą w zakresie podstawowych kryteriów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3

2. W odniesieniu do stanowisk artystycznych i nauczycieli akademickich dopuszcza się możliwość stosowania sumarycznych metod wartościowania pracy.

3. Stosowanie metod sumarycznych dopuszcza się także w zakładach pracy:

- 1) będących w trakcie reorganizacji,
- 2) zatrudniających do 50 pracowników,
- 3) w organizacjach społecznych.

4. W przypadku zastosowania metod sumarycznych nie stosuje się przepisów § 4—6.

§ 4. Wycena punktowa stanowisk pracy, czynności i operacji stanowi podstawę zaszeregowania do odpowiedniej kategorii. Tabelę rozpiętości punktowych dla poszczególnych kategorii zaszeregowania dla metody wiodącej wartościowania pracy określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Stawki wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych kategorii zaszeregowania ustala się jako sumę stawki wyjściowej, wspólnej dla wszystkich kategorii zaszeregowania, i iloczynu liczby punktów przyporządkowanych do danej kategorii oraz wartości jednego punktu.

2. Stawka wyjściowa, o której mowa w ust. 1, oraz wartość jednego punktu ustalane są stosownie do możliwości finansowych oraz założeń odnośnie do poziomu i wewnętrznej struktury płac, z tym że rozpiętość stawek między najniższą i najwyższą kategorią zaszeregowania nie powinna być mniejsza niż 1 : 3.

3. Wysokość stawek wynagrodzenia zasadniczego może być wyższa lub niższa od stawek ustalonych w myśl ust. 1, nie więcej jednak niż o 10%.

4. W przypadkach uzasadnionych względami finansowymi dopuszcza się możliwość budowy tabel stawek wynagrodzenia zasadniczego w odmienny sposób.

§ 6. Przepisów § 2 ust. 2, § 4, 5 i 6 nie stosuje się do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni nauczyciele objęci przepisami ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198 i Nr 36, poz. 206).

§ 7. W związku z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad wartościowania pracy (Dz. U. Nr 8, poz. 44 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 17 i Nr 10, poz. 74),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1988 r. w sprawie wartościowania pracy w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 6, poz. 52),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. w sprawie zasad wartościowania pracy w przemyśle węglowym i energetycznym (Dz. U. Nr 25, poz. 172).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 sierpnia 1990 r. (poz. 355)

TABELA ROZPIĘTOŚCI PUNKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII ZASZEREGOWANIA DO BUDOWY TARYFIKATORÓW I TABEL STAWEK WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH PRZY WYKORZYSTANIU METODY WIODĄCEJ WARTOŚCIOWANIA PRACY

Kategoria zaszeregowania	Liczba punktów
I	do 20
II	21 — 35
III	36 — 50
IV	51 — 65
V	66 — 80
VI	81 — 95
VII	96 — 110
VIII	111 — 125
IX	126 — 140
X	141 — 160
XI	161 — 180
XII	181 — 200
XIII	201 — 220
XIV	221 — 240
XV	241 — 260
XVI	261 — 280
XVII	281 — 300
XVIII	301 — 320
XIX	321 — 340
XX	341 — 365
XXI	366 — 390
XXII	391 — 420

Uwaga: Kategorię XXII zaszeregowania stosuje się również, jeżeli w wyniku dokonanej wyceny liczba punktów przekracza 420.

356

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego Sądu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 4, poz. 8 i Nr 19, poz. 68, z 1989 r. Nr 73, poz. 436 i z 1990 r. Nr 53, poz. 306) oraz art. 125 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. —

Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198 i Nr 53, poz. 306), w związku z art. 10 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego zarządza się, co następuje: